

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyní JUDr. Martinou Kůchlerovou,
Ph.D. ve věci

žalobce: J. K.
zastoupen advokátkou Mgr. Veronikou Křestánovou
sídlem Škroupova 957/4, 500 02 Hradec Králové

proti
žalovanému: Krajský úřad Královéhradeckého kraje,
sídlem Pivovarské náměstí 1245/2, 500 03 Hradec Králové

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 4. 2024, č. j. KUKHK-13314/DS/2024/Kj,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou doručenou zdejšímu soudu dne 30. 6. 2024 podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), domáhal zrušení výše označeného rozhodnutí (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým žalovaný zamítl jeho odvolání proti rozhodnutí Magistrátu města Hradec Králové (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 14. 2. 2024, sp. zn.

SZ MMHK/210732/2023/OP/Vod, č. j. hP/2419/2023/OP/Vod (dále jen „prvoinstanční rozhodnutí“).

2. Prvoinstančním rozhodnutím byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění účinném do 31. 12. 2023 (dále jen „zákon o silničním provozu“), byla mu uložena pokuta ve výši 1 500 Kč a povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč.
3. Přestupku se měl žalobce dopustit z nedbalosti tím, že dne 24. 5. 2023 v cca 10:00 hod. jako řidič osobního motorového vozidla tovární značky Seat, registrační značky (dále jen „předmětné vozidlo“), na pozemní komunikaci v obci Třebechovice pod Orebem, na křižovatce ulic Trčkova a Čsl. Legií (při výjezdu z ulice Trčkova) nerespektoval umístěnou dopravní značku „P 6 – Stůj, dej přednost v jízdě!“, která příkazuje řidiči zastavit vozidlo na takovém místě, odkud má do křižovatky náležitý rozhled, a dát přednost v jízdě. Řidič předmětného vozidla však na uvedené křižovatce, v místě odkud má do křižovatky náležitý rozhled nezastavil, pouze zpomalil a dále pokračoval na ulici Čsl. Legií, kde byl zastaven hlídkou Městské policie Třebechovice pod Orebem, čímž porušil § 22 odst. 4 zákona o silničním provozu.

II. Shrnutí argumentace obsažené v žalobě a ve vyjádření žalovaného

4. Žalobce namítá, že správní orgán I. stupně nepostupoval tak, aby byl zjištěn stav věci bez důvodných pochybností, čímž porušil § 3 a § 50 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“).
5. Má za to, že mu vina nebyla prokázána bez důvodných pochybností, když byly provedeny i důkazy, které jeho vinu zcela vylučují, ale ani jeden ze správních orgánů k nim nepřihlédl. Ostatně s námitkami žalobce uvedenými v odvolání se žalovaný nevypořádal vůbec nebo je vypořádal nedostatečně.
6. I nadále si žalobce trvá na tom, že se jednání, které je mu kladeno za vinu, nedopustil. Videonahrávka založená ve správním spise nezachycuje celou jízdu žalobce danou křižovatkou, ale chybí ta část, kde žalobce v místě, z něhož měl náležitý rozhled, své vozidlo zastavil a dal přednost v jízdě. Správní orgán I. stupně se spokojil s tvrzením strážníků městské policie, že právě tato nahrávka zachycuje prostor, ze kterého je náležitý rozhled, aniž by se více zabýval místem, z něhož může mít řidič náležitý rozhled. Žalovaný se pak s těmito námitkami žalobce dostatečně nevypořádal, když jednoznačně neurčil, ze kterého konkrétního místa pak řidič má náležitý rozhled. Dopravní značení „V5 – příčná čára souvislá“, na niž oba správní orgány odkazují, se do křižovat umísťuje proto, aby řidiči ukázala, odkud je náležitý výhled, nicméně není povinností řidiče zastavit až na této čáře (hranici křižovatky), ale může zastavit i dříve. Žalobce označoval konkrétní místo, kde zastavil, na fotografii označené jako C, ale správní orgány pouze odhadly, že z tohoto místa nemohl mít náležitý rozhled.
7. Lze dospět k závěru, že ani strážníci nemohli mít ze svého místa výhled na celou křižovátku, zejména pak na místo, kde žalobce zastavil. Z výpovědi strážníků vyplynulo, že měli výhled zhruba stejný, jak je zaznamenán na videonahrávce, v příloze č. 2 k protokolu z jednání ze dne 18. 1. 2024 označila křížkem s písmenem B místo, kde stálo vozidlo strážníků. Naopak spolujezdkyně uvedla, že žalobce zastavil na okraji zábradlí – toto místo je označeno na mapce, která je přílohou č. 1 protokolu z jednání konaného dne

18. 1. 2024, nicméně videozáznam celé zábradlí nezachycuje a strážníci tak přes roh budovy pohostinství vidět nemohli. Tato výpověď však byla vyhodnocena jako nevěrohodná.
8. Též žalobce vytýká, že fotodokumentace křižovatky pořízená policií nezachycuje její podobu ihned po údajném spáchání přestupku, ale zachycuje stav z 8. 1. 2020. Žalobce k výhledovým poměrům doložil do spisu fotografie A- C, ale správní orgán I. stupně je neprovedl. Dle žalobce tak nejsou vůbec naplněny znaky řešeného přestupku, zejména pokud jde o jeho materiální stránku – odkazuje na rozsudek zdejšího soudu ze dne 31. 8. 2010, č. j. 51 A 3/2010-36.
9. Navrhuje napadené rozhodnutí zrušit a věc vrátit k dalšímu řízení.
10. **Žalovaný** ve svém vyjádření ze dne 8. 8. 2024 shrnul předcházející správní řízení a uvedl, že z pořízeného videozáznamu je patrné, že když vozidlo zastaví a strážníci „čumák“ auta u značky STOP nevidí, řidič nemůže do křižovatky vidět. Rozhodující bylo, že zakreslené výhledové poměry ukazují na to, že žalobce neměl dostatečný výhled na vozidla přijíždějící v pravém jízdním pruhu po ulici Týništská k předmětné křižovatce, žalobce měl pouze dostatečný výhled pouze do levého jízdního pruhu (ve směru jízdy k předmětné křižovatce a k ulici Čsl. Legii). Žalobce jako řidič červeného vozidla cca na úrovni mezi umístěnou svislou dopravní značkou č. P6 – Stůj, dej přednost v jízdě! a vodorovnou dopravní značkou č. V5 – Příčná čára souvislá, zpomalí jízdu, ale kola vozidla se stále otáčely, tj. vozidlo nebylo uvedeno do klidu, tedy řidič nezastavil.
11. Konstatoval, že k řízení přistoupil odpovědně a nezaujatě, posoudil všechny relevantní skutečnosti a napadené rozhodnutí považuje za věcně správné, odpovídající zjištěným, (a ničím nevyvráceným), skutečnostem. Navrhl žalobu jako nedůvodnou zamítnout.

III. Posouzení věci krajským soudem

12. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů v řízení podle části třetí hlavy první a druhé dílu prvního s. ř. s., vycházejí přitom ze skutkového a právního stavu věci ke dni vydání napadeného rozhodnutí dle § 75 odst. 1 s. ř. s. O věci samé soud rozhodl bez nařízení jednání, a to za splnění podmínek v dikci § 51 odst. 1 s. ř. s.
13. Ze správního spisu se podává, že dne 24. 6. 2023 bylo vydáno Oznámení o podezření ze spáchání přestupku s tím, že žalobce jako řidič předmětného vozidla s jeho spácháním nesouhlasil. Žalobce se dne 17. 10. 2023 dostavil ke správnímu orgánu I. stupně za účelem podání vysvětlení k prověření oznámení, dle protokolu uvedl, že zastavil v místě, kde měl náležitý rozhled a značku respektoval.
14. Oznámení o zahájení přestupkového řízení a předvolání k ústnímu jednání nařízenému na 24. 11. 2023 bylo vydáno dne 30. 10. 2023. Během ústního jednání byl mj. proveden jako důkaz DVD nosič, který obsahoval celkem 12 souborů, a to soubory typu MP4 – 2023-06-24-10-03-50-Trim.PM4, který má zachycovat záznam přestupkového jednání pořízený na palubní kameru umístěnou na předním skle služebního vozidla městské policie, a 2023-06-24-10-08-51-Trim.MP4, který obsahuje záznam pořízený na palubní kameru umístěnou na předním skle služebního vozidla městské policie zachycující činnost strážníků při silniční kontrole. Další dokumenty obsahovaly výhledové poměry v předmětné křižovatce, podobu řidiče a předmětné vozidlo.

15. V písemném vyjádření ze dne 22. 11. 2023 uvedl, že předložený videozáznam nezachycuje celou dobu jízdy žalobce křižovatkou, strážníci byli ve vozidle v místě, ze kterého neměli výhled na celou křižovátku, zejména pak na místo, kde on zastavil. Navrhl provést jako důkaz svoji a svědeckou výpověď spolujezdkyně, fotografii výhledu z vozidla z místa, kde žalobce s vozidlem zastavil, fotografii vozidla v místě, kde zastavilo, a leteckou mapu zobrazující výhledové poměry z předmětného vozidla i z vozidla městské policie.
16. Žalobce během ústního jednání konaného dne 18. 1. 2024 vypověděl, že předmětné vozidlo zastavil přední částí na počátku zábradlí, tak jak je vyznačeno na plánu. Spolujezdkyně (manželka žalobce) uvedla, že žalobce zastavil, tak jak měl, a vyznačila na mapě místo zastavení vozidla červeným křížkem. Strážnice vypověděla, že kamera byla nastavena tak, aby vnímala konkrétně prostor před dopravní značkou, z její zkušenosti ví, že když vozidlo zastaví čumákem u dopravní značky STOP, tak řidič do křižovátky vidí, když z místa čumák nevidí, řidič do křižovátky vidět nemůže. Strážník vypověděl, že pořízený a doložený videozáznam zachycuje celý úsek, ve kterém řidič musí zastavit, aby měl dostatečný rozhled do křižovátky.
17. Dne 14. 2. 2024 bylo vydáno prvoinstanční rozhodnutí, proti kterému se žalobce v zákonné lhůtě odvolal. Žalobce v odvolání uvedl *de facto* totožné námitky jako v podané žalobě.
18. Lze konstatovat, že podstatou tohoto sporu je posouzení, zda žalobce mohl v jím tvrzeném místě zastavit či měl zastavit blíže k hranici křižovátky. Není sporu o tom, že žalobce řídil vozidlo, které k hranici křižovátky vyznačené svislou dopravní značkou č. P6 – Stůj, dej přednost v jízdě! a vodorovnou dopravní značkou č. V5 – Příčná čára souvislá, přijelo z vedlejší pozemní komunikace. Žalobce byl proto povinen vozidlo v místě s náležitým rozhledem zastavit a dát přednost v jízdě všem vozidlům přijíždějícím po hlavní pozemní komunikaci. Mezi účastníky je však sporné, kde přesně se místo, kde byl žalobce povinen zastavit, nacházelo.
19. Podle § 2 odst. 1 písm. x) zákona o silničním provozu je *hranice křižovátky místo vyznačené vodorovnou dopravní značkou „Příčná čára souvislá“, „Příčná čára souvislá se symbolem Dej přednost v jízdě!“ nebo „Příčná čára souvislá s nápisem STOP“; kde taková dopravní značka není, tvoří hranici křižovátky kolmice k ose vozovky v místě, kde pro křižovátku začíná zakřivení okraje vozovky.*
20. Podle § 22 odst. 4 zákona o silničním provozu *na příkaz dopravní značky „Stůj, dej přednost v jízdě!“ musí řidič zastavit vozidlo na takovém místě, odkud má do křižovátky náležitý rozhled.*
21. Podrobnou úpravu dopravních značek a jejich platnosti obsahuje vyhláška č. 294/2015 Sb., kterou se provádějí pravidla provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vyhláška č. 294/2015 Sb.“). Podle § 3 odst. 5 citované vyhlášky *značky upravující přednost „Křižovatka s vedlejší pozemní komunikací“, „Hlavní pozemní komunikace“, „Konec hlavní pozemní komunikace“, „Dej přednost v jízdě!“, „Dej přednost v jízdě tramvaji!“ a „Stůj, dej přednost v jízdě!“ platí pro nejbližší křižovatku.* Povinnosti ze značky proto plynou až od místa umístění značky dále za značkou, nikoliv před ní. Nelze tedy souhlasit s tvrzením žalobce, že v případě náležitého rozhledu mohl zastavit ještě před hranicí křižovátky.

22. Podle Přílohy č. 8 vyhlášky č. 294/2025 Sb. V5-Příčná čára souvislá *vyznačuje hranici křižovatky. Lze ji použít pro vyznačení místa pro zastavení vozidla v prostoru křižovatky.*
23. Požadavek na zastavení vozidla v místě, odkud má řidič náležitý rozhled do křižovatky, znamená, že řidič smí vjet do křižovatky až poté, co se ujistí, že situace v silničním provozu mu umožňuje bezpečné projetí křižovatky. Proto je třeba náležitým výhledem do křižovatky rozumět nejen výhled do samotného průsečíku křižujících se silnic, ale také výhled na oba směry hlavní silnice před vlastní křižovatkou. Zastavit v místě s náležitým rozhledem s ohledem na pravidla vztahující se k platnosti značek „Stůj, dej přednost v jízdě!“ je řidič povinen nedříve na hranici nejbližší křižovatky, nikoliv dříve. A to bez ohledu na to, zda řidič před hranicí křižovatky (tj. vodorovnou dopravní značkou V5) náležitý rozhled má či nikoliv. Řidiči obecně tedy nemají povinnost zastavit přímo u značky, ale jsou povinni zastavit až v místě křižovatky, ze kterého již mají náležitý rozhled, musí být tak splněny obě tyto podmínky kumulativně.
24. Oba správní orgány tak bez důvodných pochybností prokázaly, že žalobce jako řidič předmětného vozidla na hranici křižovatky a v místě náležitého rozhledu neuvedl předmětné vozidlo do klidu, porušil tak povinnost mu uloženou § 22 odst. 4 zákona o silničním provozu, čímž se dopustil výše uvedeného přestupku. Ad absurdum – pokud by platilo pravidlo dle žalobce, řidiči by obecně mohli v případě přehledného úseku bez jakéhokoli omezení výhledu na obě strany (zástavba, stromy apod.) zastavit kdekoliv před hranicí křižovatky (tj. 5, 10, 50 metrů), čímž by umístování značky STOP ztratilo na významu.
25. Videozáznam, na kterém je zachycena jízda automobilu, pak zobrazuje místo kolem vodorovné dopravní značky, a je z něj patrné, že žalobce v daném místě na hranici křižovatky skutečně nezastavil. Zachycení předmětného vozidla v místě před červenobílým zábradlím pak pro posouzení toho, zda řidič v místě, kde zastavit měl, bezpředmětné. V daném případě nebylo sporu o tom, že žalobce na hranici křižovatky nezastavil. Ostatně i spolujezdkyně (v souladu s videozáznamem a výpověďmi strážníku) ve své výpovědi uvedla, že žalobce jako řidič zastavil před zábradlím. Fotografie předmětného vozidla, na níž je zachycen výhled do křižovatky, zachycuje umístění dopravní značky STOP i vodorovnou čáru. Ostatně ani jeden z účastníků umístění obou dopravních značek nesporně.
26. Lze odkázat na odůvodnění obou rozhodnutí, ve kterých je dostatečně vysvětleno proč měl žalobce zastavit v místě hranice křižovatky. Z výpovědí obou strážníků lze dovodit, že místem pro posouzení toho správného místa pro zastavení je též vodorovná svíslá dopravní značka. Správní orgány tak jednoznačně prokázaly místo, na kterém byl řidič povinen zastavit.
27. Námitky vztahující se k nedostatečně zjištěnému skutkovému stavu ve vztahu k zastavení žalobce v místě před zábradlím jsou s ohledem na výše uvedené irelevantní. Nad to soud doplňuje, že z výpovědí žalobce, spolujezdkyně i obou strážníků, nákresů i fotografií, které byly jako důkazy provedeny, lze dospět k závěru, že žalobce na místě před zábradlím mohl zastavit (aniž by mu to v daném místě jakákoliv značka ukládala), nicméně i tak byl povinen zastavit na místě na hranici křižovatky. To oba správní orgány dostatečně skutkově prokázaly a odůvodnily.

IV. Závěr a náklady řízení

28. S ohledem na shora uvedené soud neshledal žalobou důvodnou a nad její rámec nezjistil žádnou vadu, jež by měla za následek nezákonnost žalobou napadeného rozhodnutí a k níž by musel přihlížet z úřední povinnosti. Soud proto žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
29. Výrok II. o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť úspěšnému žalovanému nevznikly náklady řízení nad rámec jeho běžné úřední činnosti a žalobce nebyl v řízení úspěšný, pročez nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Hradec Králové 27. srpna 2024

JUDr. Martina Kůchlerová, Ph.D. v. r.
samosoudkyně